

Λα Μποέμ - Puccini – La Bohème

5 Απριλίου 2014 στις 19:55

Διεύθυνση ορχήστρας: Stefano Ranzani

Σκηνοθεσία: Franco Zeffirelli

Σκηνικά: Franco Zeffirelli

Κουστούμια: Peter J. Hall

Φωτισμοί: Gil Wechsler

Ερμηνευτές: Anita Hartig (Μιμί), Susanna Phillips (Μουζέτα), Vittorio Grigolo (Ροντόλφο), Massimo Cavalletti (Μαρτσέλο), Patrick Carfizzi (Σονάρ), Oren Gradus (Κολίν), Donald Maxwell (Μπενουά/Άλτσιντόρο)

Διάρκεια: 3:25'

Μια συναρπαστική διανομή νέων πρωταγωνιστεί στην κλασική παραγωγή του Franco Zeffirelli για την Μποέμ, την περισσότερο ανεβασμένη όπερα στην ιστορία της Met. Ο ιταλός τενόρος Vittorio Grigolo ερμηνεύει τον παθιασμένο συγγραφέα Ροντόλφο και η ρουμάνια σοπράνο Anita Hartig κάνει το ντεμπούτο της στη Met στον ρόλο της φυματικής αγαπημένης του, της Μιμί. Η Susanna Phillips ερμηνεύει την κοκέτα Μουζέτα και ο Massimo Cavalletti είναι ο ζωγράφος Μαρτσέλο σ' αυτή την παράσταση που διευθύνει ο ανερχόμενος μαέστρος Stefano Ranzani.

Όπερα τεσσάρων πράξεων του Τζιάκομο Πουτσίνι σε λιμπρέτο των Τζιουζέπε Τζακόζα και Λουίτζι Ίλικά που βασίστηκε στο μυθιστόρημα του Ανρί Μιρζέρ[1] "Σκηνές από την Μποέμικη ζωή" (Scenes de la Vie de Bohème). Η παγκόσμια πρεμιέρα του έργου έγινε στο Βασιλικό Θέατρο[2] του Τορίνο την 1η Φεβρουαρίου του 1896, υπό τη διεύθυνση του Αρτούρο Τοσκανίνι. Θεωρείται μία από τις δημοφιλέστερες όπερες του Πουτσίνι και χαρακτηριστικότερο σημείο της είναι η άρια του τενόρου της πρώτης πράξης.

Η υπόθεση του έργου εκτυλίσσεται στο Παρίσι περίπου το 1830[3]. Τέσσερις φίλοι, ο ποιητής Ροδόλφος, ο μουσικός Σωνάρ, ο φιλόσοφος Κολίν και ο ζωγράφος Μαρτσέλο, παρόλη τη φτώχεια τους ζουν αμέριμνοι σε μια φτωχή σοφίτα. Στη σοφίτα του αχώριστου κουαρτέτου, ο Μαρτσέλο προσπαθώντας να ζεσταθεί παίρνει ένα χειρόγραφο και το ρίχνει στη φωτιά ενώ ο Ροδόλφος προσπαθεί να γράψει. Μπαίνει ο Κολίν και πίσω του έρχεται ο Σωνάρ, με φαγώσιμα, κρασί, ξύλα και χρήματα.

Οι τέσσερις φίλοι αρχίζουν με κέφι το γλέντι τους, μα σε λίγο τους διακόπτει ο σπιτονοικοκύρης που ζητάει το νοίκι. Βλέποντας τα χρήματα πάνω στο τραπέζι παίρνει και αυτός μέρος στο γλέντι. Τελικά οι τρεις φίλοι φεύγουν για το

Καφέ-Μομύς και μένει μονάχος ο Ροδόλφος. Αμέσως μετά ο Ροδόλφος άκουσε ένα δειλό χτύπημα στην πόρτα. Ήταν ένα νέο κορίτσι, η Μιμή, μία γειτονοπούλα που ζητούσε να ανάψει το κερί της. Καθώς μπαίνει μέσα την πιάνει ένας δυνατός βήχας και πέφτει λιπόθυμη, μέχρι που τη συνεφέρει ο Ροδόλφος. Η Μιμή φεύγει αλλά διαπιστώνει πως έχει χάσει το κλειδί της. Καθώς γυρίζει να ψάξει να το βρει, σβήνει το κερί της. Σβήνει και το κερί του Ροδόλφου. Ο Ροδόλφος βρίσκει το κερί αλλά το κρύβει στην τσέπη του και προσποιείται ότι συνεχίζει το ψάξιμο. Ψαχουλεύοντας στα σκοτεινά συναντιούνται και ο Ροδόλφος λεί στη Μιμή το όνομά του και την ενθαρρύνει να του μιλήσει για τον εαυτό της. Εκείνη του λεί πόσο θα προτιμούσε να ζει στην εξοχή που είναι γεμάτη λουλουδιά. Ο Ροδόλφος, συγκινημένος από την αθωότητά της, μαγεύεται ολότελα από την ομορφιά και τη χάρη της.

Η Μιμή παρακαλεί τον Ροδόλφο να πάνε μαζί να βρουν τους φίλους του και πράγματι πηγαίνουν στο Καφέ-Μομύς, όπου συναντούν τους άλλους τρεις. Ξαφνικά ακούγονται χαρούμενες φωνές από τις πωλήτριες των καταστημάτων και σε λίγο εμφανίζεται η Μιζέτα, άλλοτε ερωμένη του Μαρτσέλο, η οποία τώρα ζει με τον γέρο και πλούσιο Αλτσιντόρο. Η Μιζέτα προφασίζεται πως την πληγώνει το παπούτσι της και στέλνει τον Αλτσιντόρο να της το φτιάξει. Εκείνη τρέχει στον Μαρτσέλο και τα ξαναφτιάχνουν. Η συντροφιά, ακούγοντας μακρινούς ήχους μουσικής, φεύγει σηκώνοντας με κέφι την ξυπόλητη Μιζέτα στους ώμους.

Αργότερα ο Μαρτσέλο και η Μιζέτα βρίσκονται σε μια ταβέρνα. Ο Μαρτσέλο έχει εγκαταλείψει την τέχνη του για να κάνει επιγραφές ενώ η Μι-

ζέτα δίνει μαθήματα τραγουδιού. Στο μεταξύ ο Ροδόλφος κάνει δυστυχισμένη τη Μιμή με τις ζήλειες του και τους καυγάδες του. Η Μιμή έρχεται να ζητήσει βοήθεια από τον Μαρτσέλο. Καθώς του μιλάει για τα βάσανά της, ακούει τον Ροδόλφο να πλησιάζει. Για να μην τη δει, εκείνη κρύβεται κάπου. Ο Ροδόλφος λεί στον Μαρτσέλο πως θέλει να παρατήρει τη Μιμή γιατί δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να καυγαδίζουν. Όμως ένας βήχας που ξεσπά, προδίδει την κρυψώνα της Μιμής. Ο Ροδόλφος βλέποντας την ομορφιά της μετανιώνει και τρέχει κοντά της αλλά εκείνη το σκάει.

Κατόπιν ο Μαρτσέλο πιάνει τη Μιζέτα να φλερτάρει με έναν άλλο και χωρίζουν. Όμως τόσο ο Μαρτσέλο όσο και ο Ροδόλφος σκέφτονται ακόμα τη Μιζέτα και τη Μιμή αντίστοιχα. Λίγο καιρό αργότερα, παρουσιάζεται η Μιζέτα φέρνοντας μαζί της τη Μιμή, που είναι πολύ άρρωστη. Ο Ροδόλφος αγκαλιάζει τη Μιμή του αλλά δεν μπορεί να τη βοηθήσει γιατί δεν έχει χρήματα. Η Μιζέτα βγάζει τα σκουλαρίκια και αποφασίζει να τα πουλήσει. Αμέσως αγοράζει μία γούνα για να ζεστάνει τη Μιμή. Ο Κολίν, συγκινημένος από τον αλτρουϊσμό της Μιζέτας, πηγαίνει να πουλήσει το πανωφόρι του για να αγοράσει μερικές λιχουδιές για τη Μιμή. Ο Ροδόλφος και η Μιμή μένουν μόνοι.

Οι φίλοι ξαναγυρίζουν με φάρμακα και άλλα δώρα και την πείθουν πως είναι από τον Ροδόλφο. Η Μιμή κλείνει τα μάτια της και μοιάζει σαν να κοιμάται. Ο Μαρτσέλο πηγαίνει κοντά της και βλέπει πως είναι πεθαμένη. Φεύγει γεμάτος βαθιά λύπη. Ο Ροδόλφος, που κατάλαβε τι είχε συμβεί, τρέχει και ρίχνεται στο κρεβάτι ξεσπώντας με απόγνωση σε λυγνούς και φωνάζοντας "Μιμή, Μιμή!".